

26.2.1942

Sevgili Piraye, hemşirem ve yengem,

Sana ne zamandır mektup yazmak istiyordum.[Burada az kalsın:"İşten baş alamadım." diye yalan söyleyecektim.] Doğrusu şu: Sana her zaman pek iyi şeyler söylemek istiyorum. Bunun için de daima aradan bir müddet geçmeli, sana layık tertemiz şeyler içimde sana yollayacak kadar birikmeli.

Nazım Hikmet'le senelerce bir arada, bir odada yatıp kalktık. Şimdi düşünüyorum da onu sensiz yakaladığım zamanlar hayret edilecek kadar azdı. Nazım yarı yarıya da senin için çalışır, senin için yaratır. Yahut benim böyle bir kanaatim var. Belki bundan çok kereler ona mektup yazınca sana da yazmışım gibi rahatlık duyuyorum.

Nazım'ın son şiirleri gözlerimi yaşartıyor. Yüreğim o kadar yufka değildir. Gözü yaşlı olmayı hiç sevmem. Ama, büyük ve güzel şiire dayanamıyorum. Yufka yüreğimle de övünüyorum.

Nasıl, Şair Nazım Hikmet'in, yani kocaman ve kuvvetli bir çocuk olan erkeğinin çalışmasından sen de memnun musun?

Buraların fazla soğuk olduğunu işitince beni düşünmüşsün. Teşekkür ederim. Son derece, hatta vakit vakit mahpusa olduğumu unutacak kadar rahatım. Döşemesi beton, tertemiz, iki pencereci bir odada oturuyorum. Portatif bir karyolada yatıyorum. Bir masa, iki iskemle, kürt kilimleri ve seccadelerle süslü bir divanımız var. Yerin yarısı hasırla örtülü. Ortada kocaman bir taş kömür sobası var. Kuvvetiyle hala yanıyor. Bütün kış hatta nezle bile olmadım. Şimdi karşıdaki köşede -şimdi gecenin saat on biridir. Ben yataktayım.- Karşıdaki köşede mükemmel telefonken radyomuz, pırıl pırıl susuyor. On buçuk ajansının havadislerini dinleyip yattım. Oda arkadaşım jandarma yüzbaşısı Nuri Bey isminde iyi bir zattır. Üç seneye mahkum. Bir sene cezası kaldı. Pek titiz ve hamarat. Elimi soğuk sudan, sıcak suya sokmak fırsatı bulamıyorum. İçerdeki koşullarda yatıp kalkan, yalnız gündüzleri bizim kısma geçen Mazmanoğlu isminde Malatya'nın yerlilerinden bir arkadaşımız daha var. Yemeği üçümüz bir arada yiyoruz. Mazmanoğlu'nun ihtiyar annesini mutlaka görmeliydin. Her akşam bize gelir. Onu sobanın karşısına oturturum. Radyoda Kur'an dinletirim. Dua eder. Bizim oda asıl mahpushaneden hariçte müdüriyet ve gardiyanlar dairesindedir. Müdür Bey, Katip Bey, sesi gayet güzel bir hafız, Sergardiyanımız ve gardiyanlar hep iyi insanlar.

Sana bir Malatya havadisi: Burada büyük bir mensucat fabrikası var. Geçenlerde iktisad vekili gelip mahpushaneyi gezmişti. 100 tane mahkumun fabrikada çalışmasına karar vermişler. Eğer müddeiumilik müsaade ederse ben de çalışmak istiyorum.

Hem manen, hem madden huzur ve ümit içindeyim. İyi günlerin pek yakında geleceğine her zamandan ziyade inanıyorum. Nazım'ın ve senin hasretinizi arada sırada şiddetle duyduğum oluyor. Bu da yüreğimi bir kat daha temizleyip, bir kat daha ferahlandırıyor. Velhasıl hasretimden bile memnunum. Dünyanın namuslu insanları sevindirip namussuzları korkudan ölecek hale getirmek için gırtlığına kadar kana gömülerek arslan gibi boğuştuğu bu devirde buradaki rahatımdan utandığım bile oluyor.

Nazım arada bir seni görememekten bana şikayet eder. Biliyorum, sen daha metin durursun. Hiç şikayet etmezsin. Bu her şeyi, ızdırabı da, sevinci de, bizden bir misli fazla hissettiğine delildir. Benim kahraman kardeşim! Seni çok seviyorum, sana çok hürmetim var. Bir çok hikayeleri, fıkraları, türküleri ve hatıraları, bir akşamüstü, denize yakın büyük çınarlı bir kahvede sana anlatmak için aklımda tutuyorum.

Nuri Tahir iyidir. Çalışıyor. O tarafta Mehmed'e, ablasına selam ederim. Fehamet'e, valideniz hanımefendiye, Vedat Bey'e hürmetler. Gözlerini hürmet ve hasretle öperim yengeciğim.

Kemal TAHİR

Yandaki yazı

Son zamanlardaki çalışmalarımın hiç memnun değilim. Bir şeyler yapmak istedim, galiba henüz beceremedim. Uğraşacağım. K.T.